

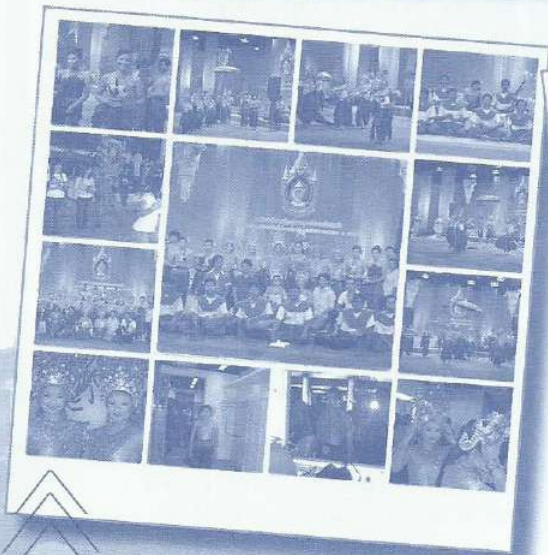

- เทศกาลแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นเมืองนานาชาติ ครั้งที่ ๔
วันที่ ๑๔ - ๒๔ มกราคม ๒๕๕๒ ณ โรงแรมเนชั่นเพลซ่า

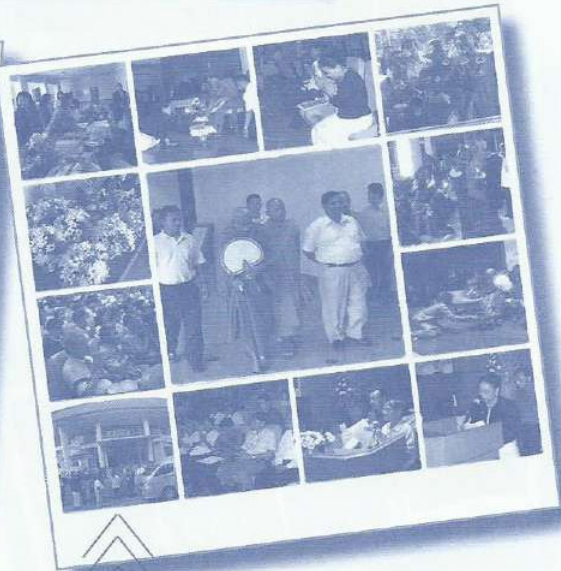

- การประชุมสัมมนาวิชาการเรื่อง "ภูมิปัญญาอาหารพื้นบ้านนานาชาติ"
วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๒ ณ ห้องกนิษฐาสิริเธียเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
- มหกรรมการแสดงแบบผ้าพื้นเมืองนานาชาติ
วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ ณ เวทีโพทธารณ

กิจกรรมและโครงการ สำนักศิลปและวัฒนธรรม ปี ๒๕๕๑

- ถ่ายทอดสดทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง ๘ อสมท. เพื่อร่วมประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมโครงการเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา & ธันวาคมมหามงคล ในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

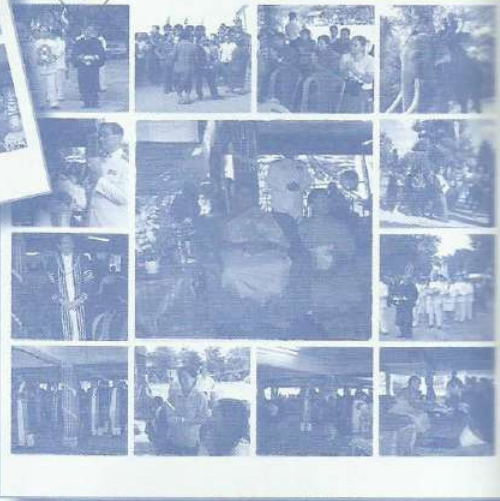

- รับเสด็จสมเด็จพระสังฆราช จากประเทศศรีลังกา ณ อาคาร ๓๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

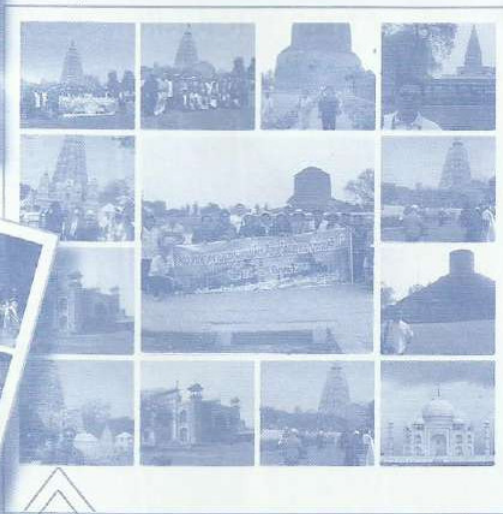

• ขบวนพาเหรดในพิธีเปิดงานกีฬาอาจารย์ "ภูพานเกมส์" วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

• ถวายปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์แด่ พระอาจารย์คำหาญ ปัญญาโร วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ วัดป่าอ้อไฉ่ บ้านตากกลาง อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

• ขบวนนางอัปสร ในพิธีเปิดงานเลี้ยงอาหารช้างประจำปี ๒๕๕๐ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

• โครงการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ณ ประเทศอินเดีย วันที่ ๒๔-๒๙ มีนาคม ๒๕๕๐

• การแสดง "อัคราภุษาใหม่เทิดไท้องค์ราชัน" ใน งานเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ระหว่ง

• นักศึกษา
ชมนิทรรศการ

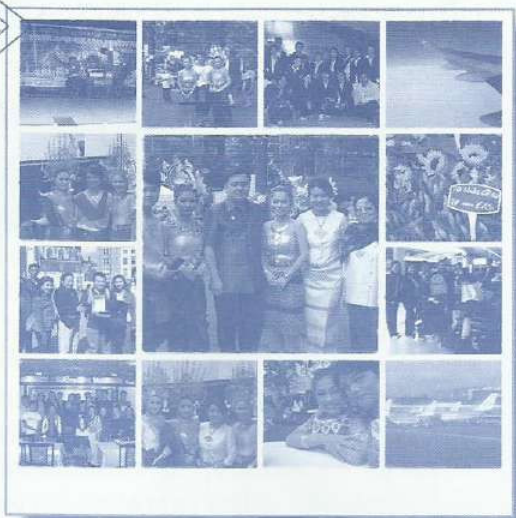

• จัดนิทรรศการ
สินค้าผลิตภัณฑ์
วันที่ ๑๓
Hall ห้าง

• ศิลปิน
ชาติพันธุ์
สุรินทร์

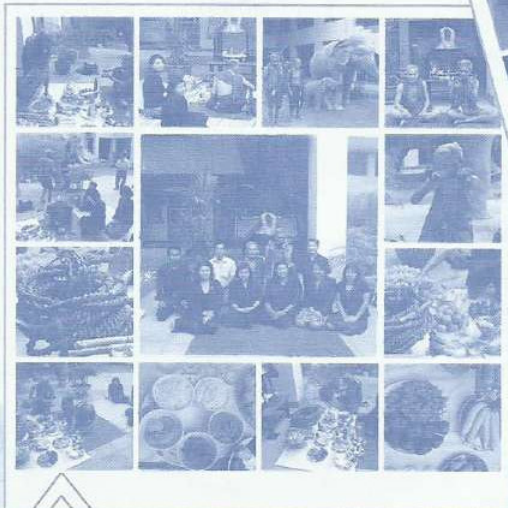
• โครงการเผยแพร่แลกเปลี่ยนศิลปะและวัฒนธรรมไทย ระหว่างวันที่ ๑-๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ ณ ประเทศเนเธอร์แลนด์

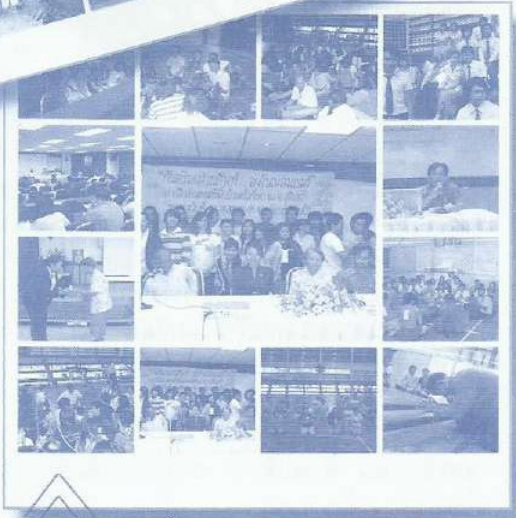
• นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนี สุรินทร์เยี่ยม ฆราวาสธรรมการที่พิพิธภัณฑ์ผ้า มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

• จัดแสดงแฟชั่นโชว์ในงานแสดงและจัดจำหน่าย สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์ วันที่ ๑๗ - ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ณ MCE Hall ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน

• ดำเนินการจัดสร้างศาลปะกำเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้าน ชาติพันธุ์ ณ ลานกษัตราญ อาคาร ๓๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุรินทร์

• วิทยากรและศิลปินพื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์ บรรยายพิเศษโครงการ ศายศิลป์สานคนศรีพินบ้าน ครั้งที่ ๑๐ โดยชมรมคนตรี สโมสรนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ในวันที่ ๓๐ ตุลาคม - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ใบสมัครสมาชิก

วารสารศิลปะและวัฒนธรรม

กลุ่มแม่ข่ายมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

เพื่อการจัดส่งเอกสาร

โปรดกรอรายละเอียดในใบสมัครดังต่อไปนี้

(ถ่ายเอกสาร/สำเนาได้)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อ - สกุล

อาชีพ

ตำแหน่ง

บ้านเลขที่ หมู่ที่

ถนน/หมู่บ้าน

แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ

จังหวัด

รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์ โทรสาร

อีเมล

สถานที่ทำงาน

ถนน แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ

จังหวัด

รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์ โทรสาร

อีเมล

ส่งมาที่ :

งานเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตำบลนอกเมือง

อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

ขอเชิญส่งบทความด้านศิลปะและวัฒนธรรมเผยแพร่ใน

วารสารศิลปะและวัฒนธรรม

กลุ่มแม่ข่ายมูล มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

วารสารศิลปะและวัฒนธรรม กลุ่มแม่ข่ายมูล มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมเผยแพร่งานวิชาการและงานวิจัยที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการ และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทศนคติและประสบการณ์เชิงวิชาการ โดยมีขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่กลุ่มแม่ข่าย จัดพิมพ์อย่างน้อยปีละ ๑ ฉบับ

ผลงานที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารจะต้องมีสาระ เป็นผลงานที่ทบทวนความรู้เดิมหรือผลงานที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ มีข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในรูปแบบงานเขียนบทความทั่วไป บทความวิจัย บทความวิจารณ์หนังสือ หรือบทความจากความคิดอิสระ ซึ่งจะต้องเป็นผลงานที่ไม่เคยเผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน ผลงานอาจได้รับการแก้ไขปรับปรุงตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อให้วารสารมีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากลและสามารถนำไปอ้างอิงได้

ผู้ที่มีความประสงค์จะส่งผลงานทางวิชาการเพื่อรับการพิจารณาตีพิมพ์ให้ปฏิบัติตามข้อแนะนำดังนี้

๑. ภาษา

๑.๑ เขียนต้นฉบับเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษพร้อมทั้งบทคัดย่อทั้ง ๒ ภาษา การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์และการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน คำศัพท์ภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์เล็กทั้งหมดยกเว้นชื่อเฉพาะ ถ้าต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษควรได้รับการตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาและการใช้สำนวนจากผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษมาก่อน

๑.๒ ขนาดของต้นฉบับ ให้พิมพ์ลงบนกระดาษ A4 ตัวอักษร Angsana UPC ขนาด ๑๖ pt.

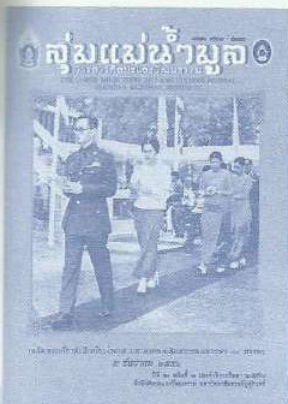
๒. การส่งต้นฉบับ

๒.๑ ส่งเอกสารต้นฉบับพร้อม file ข้อมูลมาที่ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำหน้าของถึงบรรณาธิการวารสารศิลปะและวัฒนธรรมกลุ่มแม่ข่ายมูล มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ๑๕๖ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐ โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๔๔-๐๔๑๕๔๗ หรือ E-mail : artculture @ srru.ac.th

๒.๒ ต้นฉบับให้ระบุชื่อผู้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตำแหน่งทางวิชาการ สถานที่ทำงานของผู้เขียน พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ / โทรสาร และ E-mail address ที่กองบรรณาธิการสามารถติดต่อได้สะดวก

๓. การพิจารณาด้านฉบับ

กองบรรณาธิการจะตอบรับต้นฉบับภายใน ๑ สัปดาห์ และแจ้งผลพิจารณาให้ทราบภายใน ๑ เดือน

เชียด ต้อฮ ทม ตำนานปราสาทภูมิโปน

ราชธานีตามผังผังเมืองภูมิโปนองค์สุดท้าย เป็นตำนานของปราสาทภูมิโปน อ.สังขะ จ.สุรินทร์ มีเรื่องเล่าว่า "ที่สระลำเจียก ห่างจากตัวปราสาทไปทางทิศตะวันออกประมาณสองร้อยเมตร มีกลุ่มต้นลำเจียกขึ้นเป็นพุ่มๆ ต้นลำเจียกที่สระน้ำแห่งนี้ไม่เคยมีดอกเลย ในขณะที่ต้นอื่นๆ นอกสระต่างก็มีดอกขึ้นตามปกติ ความผิดปกติของต้นลำเจียกที่สระลำเจียกหน้าปราสาท จึงเป็นที่มาของตำนานปราสาทภูมิโปน

การสร้างเมืองและการตั้งชื่อของราชธานีตามผังผังเมืององค์หนึ่งได้สร้างเมืองลับไว้กลางป่าใหญ่ชื่อว่า "ปราสาทภูมิโปน" ต่อมาเมื่อเมืองหลวงเกิดความไม่สงบมีข้าศึกมาประชิดเมือง กษัตริย์ขอมจึงส่งพระราชธิดาพร้อมไพร่พลจำนวนหนึ่งมาหลบซ่อนลี้ภัยที่ภูมิโปน พระราชธิดานั้นมีพระนามว่า "พระนางศรีจันทร์" หรือ "เนียง-ต้อฮ-ทม" แต่คนทั่วไปมักเรียกนางว่า "พระนางนมใหญ่" กล่าวถึงเจ้าเมืองอีกเมืองหนึ่งได้ส่งพรานป่าเจ็ดคนพร้อมเสบียงและช้างหนึ่งเชือกออกล่าจับสัตว์ป่า เพื่อนำมาเลี้ยงในอุทยานของพระองค์ พรานป่าคนหนึ่งมาเจ็ดคนมาหยุดพักตั้งห้างล่าสัตว์อยู่ที่ "สระเบ็ยียงเปรียน" แปลว่า หนองน้ำของนายพราน ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของบ้านตาพรานในปัจจุบัน ในที่สุดกลุ่มพรานสามในเจ็ดคนก็ตัดสินใจไปพบปราสาทภูมิโปนและไปได้ยินกิตติศัพท์ที่ความงามของพระนางศรีจันทร์เข้าพรานทั้งเจ็ดจึงได้ลอบแอบดูพระนางศรีจันทร์สง่างามและเห็นว่านางมีความงามสมควรค่ารำลืออจวิง จึงรีบเดินทางกลับเพื่อไปรายงานพระราชบิดา พระราชบิดาจึงมีความรักจึงจัดเตรียมกองทัพเพื่อไปรับนางมาเป็นพระชายาคู่บารมี

ฝ่ายพระนางศรีจันทร์หลังจากวันทีไปสงวนน้ำก็เกิดลางสังหรณ์ กระสับกระส่ายว่ามีคนมาพบที่ซ่อนของนางแล้ว เมื่อบรรทมก็ฝันว่าได้ทำกระตังเสียหาย ใส่เส้นผมเจ็ดเส้น อันมีกลิ่นหอมและเขียนลาลิ้นใจความว่า "ใครเก็บกระตังของนางได้นางจะยอมเป็นคู่ครอง" ในกระตังยังได้ขีดการทำตามความฝัน(ด้วยการที่นางเอาผมใส่ในผอบเครื่องหอม ผอบนางจึงหอม นางจึงได้ชื่อว่า "เนียง ซ็อก กระโอบ" หรือ "นางผมหอม" อีกชื่อหนึ่ง) และนำกระตังไปปล่อย ณ สระลำเจียกหน้าปราสาท กระตังของนางได้ลอยไปยังอีก เมืองหนึ่งชื่อว่า "เมืองโฮลมาน" และราชโอรสของเมืองนี้ได้เก็บกระตังของนางได้ ทันททีที่เจ้าชายเปิดผอบก็หลงรักนางทันที เจ้าชายโฮลมานมีรูปร่างไม่หล่อเหลา แต่มีฤทธาานภาพมากในเรื่องเวทย์มนต์คาถาและได้ชื่อว่ารักษาคำสัตย์เป็นที่ตั้ง พระองค์จึงไปสูบนางตามประเพณีเพราะเป็นผู้เก็บผอบได้ แต่เหตุการณ์กลับตาลปัตร เมื่อพระนางศรีจันทร์ได้เห็นรูปร่างของเจ้าชายโฮลมานนางจึงได้แต่นิ่งอึ้งและร้องไห้ เจ้าชายโฮลมานทรงเข้าพระทัยดี เพราะรู้ว่าตัวนางมีรูปร่างอัปลักษณ์ แต่ด้วยความรักที่พระองค์มีต่อพระนางศรีจันทร์ พระองค์จึงไม่บังคับที่จะ

เอาตัวนางมาเป็นชายา กลับช่วยพระนางขุดสระสร้างกำแพงเมือง และสร้างกลองชัยเอาไว้เพื่อให้พระนางตียามมีเหตุเดือดร้อนต้องการให้พระองค์ช่วยเหลือ พระองค์จะมาช่วยเหลือนางโดยทันที โดยห้ามตีด้วยเหตุไม่จำเป็นอันขาด

กล่าวถึงชายหนุ่มอีกคนหนึ่งที่มาหลงรักพระนางศรีจันทร์ นั่นคือ "บุญจันทร์" นายทหารคนสนิทที่พระราชาบิดาของพระนางศรีจันทร์ไว้วางพระราชหฤทัยให้รับใช้ใกล้ชิดพระนางศรีจันทร์ ด้วยความใกล้ชิดทำให้บุญจันทร์หลงรักพระนางศรีจันทร์ แต่พระนางศรีจันทร์ก็ไม่ได้มีใจตอบกับบุญจันทร์ ยังคงคิดกับบุญจันทร์แค่เพื่อนสนิทเท่านั้น วันหนึ่งบุญจันทร์ได้เห็นกลองชัยที่เจ้าชายโฮลมานให้พระนางไว้ ก็นึกอยากตี จึงไปร่ำร้องกับพระนางทุกเช้าเย็น อยากจะขอลองตีกลอง พระนางทนไม่ไหวพูดประชดท่านองว่า ถ้าอยากตีก็ตีไป เพราะคงจะไม่ได้พบกันอีกแล้ว บุญจันทร์นำมิดตามัวด้วยคิดว่านางมีใจให้เจ้าชายโฮลมานก็ไปตีกลอง เจ้าชายโฮลมานและไพร่พลก็ปรากฏตัวขึ้นทันทีเพราะนึกว่าพระนางศรีจันทร์มีเหตุร้าย พระนางศรีจันทร์เสียใจมากเมื่อต้องบอกถึงเหตุผลที่ตีกลองให้เจ้าชายโฮลมานทราบ เจ้าชายโฮลมานคำนี้พระนางและเป็นอันสิ้นสุดสัญญาที่ให้ไว้กับพระนางทันที พระองค์จะไม่มาช่วยเหลือพระนางอีกแล้วแม้จะตีกลองเท่าไรก็ตาม

กล่าวฝ่ายพระราชบิดาที่ส่งพรานป่าเจ็ดคน มาล่าสัตว์แล้วมาพบพระนางในตอนแรกนั้นก็ส่งทัพมาล้อมเมืองภูมิโปนไว้ พระนางจึงหนีเข้าไปหลบภัยในปราสาทและคิดที่จะยอมตายเสียดีกว่า เพราะคนที่มาหลงรักพระนางแต่ละคนนั้น คนหนึ่งแม้จะเพียบพร้อมก็มีความอัปลักษณ์ คนหนึ่งก็มีความต่างศักดิ์ ด้านชนชั้นเงินไม่อาจจะรักกันได้ และยังมีข้าศึกมาประชิดเมืองหมายจะเอาพระนางไปเป็นชายาอีก พระนางจึงพยายามหลบไปด้านที่ที่มีการยิงปืนใหญ่ตั้งใจจะโค่นกระสุนให้ตาย แต่พระนางก็กลับไม่ตายแต่ได้รับบาดเจ็บ แขนซ้ายหักและมีแผลเหนือราวนมด้านซ้ายเล็กน้อย(ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านตม-ภูมิโปนจะสังเกตุเห็นผู้หญิงคนใดมีลักษณะแขนด้านซ้ายเหมือนเคยหัก และมีแผลเป็นเหนือราวนมด้านซ้ายจะสันนิษฐานว่าพระนางต้อฮ ทม กลับชาติมาเกิด) เมื่อพระราชบิดาเข้าเมืองได้จึงรีบรักษานาง ไม่ช้าพระนางก็หาย พระราชบิดาจึงเตรียมยกทัพกลับและจะนำพระนางกลับเมืองด้วย พระนางจึงขออนุญาตพระราชบิดาเป็นครั้งสุดท้ายขอไปบวชน้ำที่ "สระลำเจียก" และปลุกต้นลำเจียกไว้ก่อนหนึ่งพร้อมกับอธิษฐานว่า "ถ้าพระนางยังไม่กลับมาที่นี้ขอให้ต้นลำเจียกอย่าได้ออกดอกอีกเลย" หลังจากนั้นพระนางก็ถูกนำสู่นครทางทิศตะวันตก ไปทางบ้านศรีจตุร พักทัพและฆ่าหมูกินที่นั่น (ชี-จตุร แปลว่า กินหมู) ทัพหลังตามไปทันทีบ้านทัพพัน (ซึ่งกลายเป็นชื่อบ้านในปัจจุบัน) และเดินทางต่อมาถึงบ้านลำดวน พักนอนที่นั่น มีการเลี้ยงฉลองรำไปล้มไป "รำล้ม" ในภาษาเขมรคือ "เรียม คุล" ซึ่งเป็นชื่อของ อลัดานในปัจจุบัน

ดังนั้นคำว่าภูมิโปน จึงมีความหมายโดยรวมว่า หมูบ้านแห่งการหลบซ่อน (ภูมิ แปลว่า หมูบ้าน โปน แปลว่า หลบซ่อน อีกความหมายหนึ่งแปลว่า มะกอก)

